06.06.2025 18:42:33
ΨΗΦΙΑΚΑ
ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ
ΑΠΟ
VARVARA ZACHARAKI

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

6 Ιουνίου 2025 | ΤΕΥΧΟΣ Α.Ε.Ι.Δ. | Αρ. Φύλλου 1

ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (Κατ' άρθρον 100 του Συντάγματος)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

1 Άρση αμφισβήτησης ως προς την έννοια των διατάξεων των άρθρων 1 (παρ. 1 και 2), 2 (παρ. 1 και 2), 3 (παρ. 1 και 3) και 4 (παρ. 1) του ν. 1905/1990 (Α΄ 147) σε συνδυασμό με τα άρθρα 35, 36, 39, 44 και 47 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923 (Α΄ 224) και τα άρθρα 455, 456, 460 και 461 του Αστικού Κώδικα, η οποία ανέκυψε, κατά την αιτούσα, από τις αντίθετες αποφάσεις 121/2023 του Αρείου Πάγου και 2565/2017 του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

2 Άρση αποφατικής σύγκρουσης δικαιοδοσίας, η οποία ανέκυψε από τις αποφάσεις 2994/2017 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και 1473/2023 του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. απόφ. 12/2024 (1)

Άρση αμφισβήτησης ως προς την έννοια των διατάξεων των άρθρων 1 (παρ. 1 και 2), 2 (παρ. 1 και 2), 3 (παρ. 1 και 3) και 4 (παρ. 1) του ν. 1905/1990 (Α΄ 147) σε συνδυασμό με τα άρθρα 35, 36, 39, 44 και 47 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923 (Α΄ 224) και τα άρθρα 455, 456, 460 και 461 του Αστικού Κώδικα, η οποία ανέκυψε, κατά την αιτούσα, από τις αντίθετες αποφάσεις 121/2023 του Αρείου Πάγου και 2565/2017 του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
(κατά το άρθρο 100 του Συντάγματος)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Ευαγγελία Νίκα, Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, Πρόεδρο, Ιωάννα Κλάπα - Χριστουδουλέα, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, Σωτηρία Ντούνη, Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Βαρβάρα Ραφτοπούλου, Παρασκευή Μπραΐμη, Αναστασία - Μαρία Παπαδημητρίου - Εισηγήτρια, Ευσταθία Σκούρα, Συμβούλους Επικρατείας, τακτικά μέλη, Παναγιώτα Γκουδή - Νινέ, Νίκη Κατσιαούνη, Ελένη Θεοδωρακοπούλου, Διονυσία Νίκα, Αρεοπαγίτες, τακτικά μέλη, Δημήτριο Λιάππη, Καθηγητή Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, πρώτο αναπληρωματικό μέλος, κωλυομένης της Παρασκευής Παπαρσενίου, Καθηγήτριας Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, τακτικού μέλους, Ελένη Θεοχαροπούλου, Καθηγήτρια Νομικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, δεύτερο αναπληρωματικό μέλος, κωλυομένου του Κωνσταντίνου Αντωνόπουλου, Καθηγητή Νομικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, τακτικού μέλους και τη Γραμματέα Ελένη Γκίκα, Προϊσταμένη Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας στις 17 Απριλίου 2024 και ώρα 15:00, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των:

ΑΙΤΟΥΣΗΣ - ΚΑΘ' ΗΣ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία», με διακριτικό τίτλο «Eurobank», που εδρεύει στην Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπουμένη, η οποία παρέστη δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Αικατερίνης Βοσνιάκου του Νικολάου (Α.Μ./Δ.Σ.Α. 14541).

ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Α. ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ - ΥΠΕΡ ΟΥ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Γ.Ν.Α. ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΕΙΟ - ΑΜΑΛΙΑ ΦΛΕΜΙΓΚ Ν.Π.Δ.Δ.», που εδρεύει στο Αμαρούσιο του Ν. Αττικής, νόμιμα εκπροσωπουμένου, το οποίο παρέστη δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Σταυρούλας Ηλιοπούλου του Παναγιώτη (Α.Μ./Δ.Σ.Α 33623) και 2) Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΑΤΡΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», με διακριτικό τίτλο «ΟΛΥΜΠΙΟΝ Α.Ε.», που εδρεύει στα Κάτω Συχαινά Πατρών του Ν. Αχαΐας, το οποίο δεν παρέστη.

Β. ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ - ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΗΣ - ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ελληνικού Δημοσίου, νόμιμα εκπροσωπουμένου από τους Υπουργούς: 1) Οικονομικών και 2) Υγείας, το οποίο παρέστη δια της Νομικού Συμβούλου του Κράτους Μαρίας Μπασδέκη του Αλεξάνδρου.

Η αιτούσα με την από 2.8.2023 αίτησή της ενώπιον του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, που κατέθεσε κατά νόμο στο Γραμματέα του, με αριθμό πράξης κα-

τάθεσης 20/4.8.2023, ζήτησε όσα αναφέρονται στο αιτητικό της.

Οι παρεμβαίνοντες με τις από 3.4.2024 παρεμβάσεις τους ενώπιον του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, που κατέθεσαν κατά νόμο στο Γραμματέα του, με αριθμούς πράξης κατάθεσης 15/3.4.2024 και 17/3.4.2024, ζήτησαν όσα αναφέρονται στο αιτητικό τους.

Ακολούθως, η εισηγήτρια Αναστασία - Μαρία Παπαδημητρίου, Σύμβουλος Επικρατείας, ανέγνωσε την από 12.4.2024 έκθεσή της.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τους πληρεξουσίους δικηγόρους των διαδίκων που παραστάθηκαν καθώς και τη Νομική Σύμβουλο του Κράτους, οι οποίοι ανέπτυξαν και προφορικά τις προτάσεις τους.

Μελέτησε τη δικογραφία
Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

1. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ζητείται, κατ' επίκληση των διατάξεων του άρθρου 100 παρ. 1 περ. ε' του Συντάγματος και των άρθρων 6 περ. ε' και 48 παρ. 1 του Κώδικα «περί του κατά το άρθρο 100 του Συντάγματος Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου», ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 345/1976 (Α' 141), η άρση της αμφισβήτησης ως προς την έννοια των διατάξεων των άρθρων 1 (παρ. 1 και 2), 2 (παρ. 1 και 2), 3 (παρ. 1 και 3) και 4 (παρ. 1) του ν. 1905/1990 (Α' 147), σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 35, 36, 39, 44 και 47 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923 (Α' 224) και των άρθρων 455, 456, 460 και 461 του Αστικού Κώδικα, η οποία ανέκυψε, κατά την αιτούσα εταιρεία, από τα κριθέντα με τις αποφάσεις 121/2023 του Αρείου Πάγου αφενός και 2565/2017 του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αφετέρου, προκειμένου να αποσαφηνισθεί ότι, «κατά την ορθή εκτίμηση της απόφασης 121/2023 του Αρείου Πάγου» - με την οποία είχε γίνει δεκτή αίτηση αναιρέσεως της ήδη αιτούσης -, «δεν είναι αναγκαίο περιεχόμενο της σύμβασης "διαχειριστικού" factoring με τη μορφή εξουσιοδότησης προς είσπραξη απαιτήσεων (άρθρο 1 παρ. 1 ν. 1905/1990) η μεταβίβαση προς τον πράκτορα των απαιτήσεων που πρέπει να εισπραχθούν», καθώς και ότι, αντιθέτως προς τα κριθέντα με την 2565/2017 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, «η ένδικη τριμερής σύμβαση μεταξύ τράπεζας, πιστούχου και πράκτορα είναι σύμβαση "διαχειριστικού" factoring με τη μορφή εξουσιοδότησης προς είσπραξη απαιτήσεων».

2. Επειδή, νομίμως συζητήθηκε η υπόθεση κατόπιν της εμπρόθεσμης και νομότυπης διενέργειας των δημοσιεύσεων και κοινοποιήσεων που προβλέπονται στα άρθρα 10 παρ. 2, 49 παρ. 2 και 50 παρ. 1 και 2 του ως άνω Κώδικα περί Α.Ε.Δ. (ν. 345/1976).

3. Επειδή, η αιτούσα ασκεί την κρινόμενη αίτηση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 48 παρ. 1 περ. β' του Κώδικα περί Α.Ε.Δ., ως καθολική διάδοχος της εταιρείας «Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.», η αγωγή της οποίας απερρίφθη με την ως άνω 2565/2017 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

4. Επειδή, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 13 του Κώδικα περί Α.Ε.Δ., με έννομο συμφέρον παρεμβαίνουν στην παρούσα δίκη, με χωριστά δικόγραφα, (α) το καθ' ου η αίτηση Γενικό Νοσοκομείο Αττικής «Σισμανόγλειο - Αμαλία Φλέμιγκ», ως νικήσας διάδικος στη δίκη ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, επί της οποίας εκδόθηκε η 2565/2017 απόφαση, (β) το Δημόσιο, υπέρ του Νοσοκομείου και κατά της αιτούσης εταιρείας, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομικών και τον εποπτεύοντα το ως άνω Ν.Π.Δ.Δ. Υπουργό Υγείας και, επικαλούμενο, ειδικότερα, ότι «τυχόν ανατροπή της ορθής κρίσης της … 2565/2017 εφετειακής απόφασης … θα προκαλέσει … δημοσιονομική επιβάρυνση στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, άλλως στα αποθεματικά του κρατικού προϋπολογισμού».

5. Επειδή, η ασκηθείσα από την εταιρεία «Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.» αίτηση αναιρέσεως κατά της 2565/2017 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών απορρίφθηκε με την 1077/2018 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ως απαράδεκτη, επειδή το ποσό της ένδικης (κύριας) διαφοράς υπολειπόταν των 200.000 ευρώ, το οποίο προβλέπεται ως κατώτατο όριο για την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως επί διαφορών από διοικητικές συμβάσεις, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 53 παρ. 4 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (Α' 213).

6. Επειδή, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 100 παρ. 1 του Συντάγματος και στο άρθρο 6 του κυρωθέντος με τον ν. 345/1976 Κώδικα, συνιστάται Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο (Α.Ε.Δ.), στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται, μεταξύ άλλων, «… ε) η άρση της αμφισβήτησης για την ουσιαστική αντισυνταγματικότητα ή την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, αν εκδόθηκαν γι' αυτές αντίθετες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου». Κατά τα ρητώς οριζόμενα στις ως άνω, ταυτόσημες κατά το μέρος αυτό, διατάξεις, το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να άρει αμφισβήτηση ως προς την ουσιαστική αντισυνταγματικότητα ή την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, η οποία έχει ανακύψει μόνον από αντίθετες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, και όχι κατωτέρων δικαστηρίων, έστω και αν πρόκειται για αποφάσεις μη υποκείμενες, κατά νόμο, σε ένδικο μέσο (ανέκκλητες) ή για αποφάσεις, οι οποίες έχουν καταστεί αμετάκλητες επειδή δεν ασκήθηκε κατ' αυτών το κατά νόμον προβλεπόμενο ένδικο μέσο ή το ασκηθέν ένδικο μέσο απερρίφθη ως απαράδεκτο με απόφαση του αντιστοίχου ανωτάτου δικαστηρίου.

7. Επειδή, εν προκειμένω, η αμφισβήτηση περί την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, την άρση της οποίας ζητεί η αιτούσα, έχει ανακύψει, κατά τα προβαλλόμενα με την υπό κρίση αίτηση, από αντίθετες αποφάσεις του Αρείου Πάγου αφενός και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αφετέρου. Η τελευταία αυτή απόφαση έχει μεν καταστεί αμετάκλητη, κατόπιν της απόρριψης της κατ' αυτής ασκηθείσης αιτήσεως αναιρέσεως ως απαράδεκτης, με την 1077/2018 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν είναι, όμως, απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου, όπως ρητώς απαιτείται από τις προανα-

φερθείσες διατάξεις του Συντάγματος και του νόμου. Με την υπό κρίση αίτηση και το επ' αυτής υπόμνημα η αιτούσα υποστηρίζει ότι (α) εφόσον κατά τη θέσπιση του Κώδικα περί Α.Ε.Δ. (ν. 345/1976) δεν ίσχυαν οι δικονομικοί περιορισμοί της αναιρετικής αρμοδιότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας - οι οποίοι θεσπίστηκαν, μετά την αναθεώρηση, το έτος 2001, του άρθρου 95 παρ. 1 εδάφιο β' του Συντάγματος, με τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 3900/2010 -, η κρίσιμη διάταξη του άρθρου 6 περ. ε' του ν. 345/1976 πρέπει να ερμηνευθεί ευρέως, ούτως ώστε να μην αποκλείεται η δικαιοδοσία του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου προς άρση διχογνωμιών, όπως η προκειμένη, καθώς και ότι (β) η απόρριψη της αγωγής της εταιρείας «Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.», της οποίας η αιτούσα είναι καθολικός διάδοχος, με την προαναφερθείσα απόφαση του διοικητικού εφετείου, σε συνδυασμό με την απόρριψη της κατ' αυτής αιτήσεως αναιρέσεως για τυπικό λόγο του άρθρου 12 του ν. 3900/2010, πλήττει το προστατευόμενο από τα άρθρα 20 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. δικαίωμα δικαστικής προστασίας της. Οι ισχυρισμοί, όμως, αυτοί είναι απορριπτέοι, δεδομένου ότι η μεν θέσπιση, με τον ν. 3900/2010, δικονομικών περιορισμών στην άσκηση της αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας έχει παγίως κριθεί σύμφωνη προς το Σύνταγμα και την Ε.Σ.Δ.Α. (βλ. ανωτ. ΣΕ 1077/2018, καθώς και ΣΕ 4439/2012 7μ., 2582, 3008, 3799/2013, 1824/2014 κ.ά.), το δε σαφές γράμμα της διάταξης του άρθρου 100 παρ. 1 περ. ε' του Συντάγματος, με την οποία θεσπίζεται η εξαιρετική δικαιοδοσία του Α.Ε.Δ. προς άρση αμφισβητήσεων περί τη συνταγματικότητα ή την έννοια διάταξης τυπικού νόμου στις περιοριστικώς αναφερόμενες σε αυτήν περιπτώσεις, δεν αφήνει, κατά τα ήδη εκτεθέντα, περιθώρια διασταλτικής ερμηνείας.

8. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί ελλείψει δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου προς εκδίκασή της (πρβλ. Α.Ε.Δ. 1/2023 κ.ά.), να επιβληθούν δε στην αιτούσα, κατά το άρθρο 22 του Κώδικα περί Α.Ε.Δ., αφενός μεν τα έξοδα της αυτεπάγγελτης διαδικασίας, αφετέρου δε η δικαστική δαπάνη του καθ' ου η αίτηση Νοσοκομείου και του παρεμβαίνοντος Δημοσίου.

Δια ταύτα

-Απορρίπτει την αίτηση.

-Δέχεται τις παρεμβάσεις.

-Επιβάλλει στην αιτούσα τα έξοδα της διαδικασίας, τα οποία ανέρχονται στο ποσόν των εκατόν εξήντα επτά και σαράντα (167,40) ευρώ καθώς και τη δικαστική δαπάνη του Γενικού Νοσοκομείου Αττικής «Σισμανόγλειο - Αμαλία Φλέμιγκ» και του Δημοσίου, την οποία προσδιορίζει σε χίλια οκτακόσια (1.800) ευρώ και τριακόσια (300) ευρώ, αντιστοίχως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 6 Ιουνίου 2024 και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 16 Οκτωβρίου 2024.

Η Πρόεδρος Ο Προεδρεύων

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΝΙΚΑ ΜΙΧΑΗΛ ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ

Αριθμ. 103

Διαβιβάζεται η υπ' αρ. 12/2024 απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 2 Ιουνίου 2025

Η Πρόεδρος του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου

ΙΩΑΝΝΑ ΚΛΑΠΑ- ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΕΑ

Αριθμ. απόφ. 13/2024 (2)

Άρση αποφατικής σύγκρουσης δικαιοδοσίας, η οποία ανέκυψε από τις αποφάσεις 2994/2017 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και 1473/2023 του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
(κατά το άρθρο 100 του Συντάγματος)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Ευαγγελία Νίκα, Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, Πρόεδρο, Ιωάννα Κλάπα - Χριστουδουλέα, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, Σωτηρία Ντούνη, Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Βαρβάρα Ραφτοπούλου - Εισηγήτρια, Παρασκευή Μπραΐμη, Αναστασία - Μαρία Παπαδημητρίου, Ευστάθια Σκούρα, Συμβούλους Επικρατείας, τακτικά μέλη, Παναγιώτα Γκουδή - Νινέ, Νίκη Κατσιαούνη, Ελένη Θεοδωρακοπούλου, Διονυσία Νίκα, Αρεοπαγίτες, τακτικά μέλη, Δημήτριο Λιάππη, Καθηγητή Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, πρώτο αναπληρωματικό μέλος, κωλυομένου του Κωνσταντίνου Αντωνόπουλου, Καθηγητή Νομικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, τακτικού μέλους, Παρασκευή Παπαρσενίου, Καθηγήτρια Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, τακτικό μέλος και τη Γραμματέα Ελένη Γκίκα, Προϊσταμένη Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας στις 17 Απριλίου 2024 και ώρα 15:00, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των:

ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: Γεωργίου Αρκουμάνη του Ιωάννη, κατοίκου Αθηνών, ο οποίος παρέστη αυτοπροσώπως με την ιδιότητά του ως δικηγόρος, (Α.Μ./Δ.Σ.Α. 8365).

ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ: Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων Αθηνών», που εδρεύει στην Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπουμένου, το οποίο παρέστη δια της Νομικού Συμβούλου του Κράτους Φωτεινής Δεδούση του Παναγιώτη.

Ο αιτών με την από 25.7.2023 αίτησή του ενώπιον του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, που κατέθεσε κατά νόμο στο Γραμματέα του, με αριθμό πράξης κατάθεσης 19/26.7.2023, ζήτησε όσα αναφέρονται στο αιτητικό του.

Ακολούθως, η εισηγήτρια Βαρβάρα Ραφτοπούλου, Σύμβουλος Επικρατείας, ανέγνωσε την από 11.4.2024 έκθεσή της.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον αιτούντα καθώς και τη Νομική Σύμβουλο του Κράτους, οι οποίοι ανέπτυξαν και προφορικά τις προτάσεις τους.

Μελέτησε τη δικογραφία
Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

1. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η άρση της αποφατικής σύγκρουσης δικαιοδοσίας, η οποία ανέκυψε από τις αποφάσεις 2994/2017 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και 1473/2023 του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Με τις αποφάσεις αυτές απορρίφθηκε, λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας, η κατά το άρθρο 986 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ανακοπή του αιτούντος κατά της δήλωσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (Τ.Π.Δ.), ως τρίτου, εις χείρας του οποίου έγινε εκ μέρους του αιτούντος κατάσχεση απαίτησης του οφειλέτου του και καθ' ου η εκτέλεση Αστρίτ Βεϊζάι του Κουιτίμ (Astrit Veizaj του Kuitim) έναντι του Ταμείου, προκειμένου να ικανοποιηθεί απαίτηση του αιτούντος που αφορά αμοιβή αυτού, υπό την ιδιότητά του ως πληρεξουσίου δικηγόρου, για παροχή υπηρεσιών προς τον ως άνω Αστρίτ Βεϊζάι.

2. Επειδή, κατά το άρθρο 100 παρ. 1 στοιχείο δ' του Συντάγματος και τη διάταξη του άρθρου 6 εδάφιο δ' του Κώδικα περί του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (ν. 345/1976, Α' 141), στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο υπάγεται, εκτός των άλλων, και «Η άρση των συγκρούσεων μεταξύ των δικαστηρίων και των διοικητικών αρχών ή μεταξύ του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων αφενός και των αστικών και ποινικών δικαστηρίων αφετέρου ή, τέλος, μεταξύ του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των λοιπών δικαστηρίων». Περαιτέρω, κατά το άρθρο 46 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα, εφόσον τα κατά το άρθρο 44 παρ. 1 δικαστήρια, ήτοι, μεταξύ άλλων το Συμβούλιο της Επικρατείας ή τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια αφενός και τα αστικά δικαστήρια αφετέρου έκριναν τελεσιδίκως ότι στερούνται δικαιοδοσίας επί της αυτής υποθέσεως, η σύγκρουση αίρεται επιμελεία παντός διαδίκου, με την κατάθεση σχετικής αιτήσεως ενώπιον του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, εντός ενενήντα ημερών από της δημοσιεύσεως της νεώτερης αποφάσεως. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής ο όρος της τελεσιδικίας, που τίθεται ως προϋπόθεση του παραδεκτού της υποβολής της αίτησης, συντρέχει όχι μόνο στην περίπτωση κατά την οποία οι αποφάσεις αυτές δεν υπέκειντο από την έκδοσή τους σε έφεση, διότι εκδόθηκαν από δευτεροβάθμια δικαστήρια ή πρωτοβάθμια μεν, ανεκκλήτως, όμως, κατά τον νόμο, αλλά και όταν υπέκειντο μεν κατά τον χρόνο της έκδοσής τους σε έφεση, στη συνέχεια, όμως, κατέστησαν τελεσίδικες με οποιονδήποτε νόμιμο τρόπο και ειδικότερα, με την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας ασκήσεως εφέσεως ή με αποδοχή τους εκ μέρους αυτού που έχει δικαίωμα ασκήσεως εφέσεως. Στην περίπτωση αυτή η προθεσμία των 90 ημερών αρχίζει από την τελεσιδικία της αποφάσεως εκείνης που κατέστη τελεσίδικη τελευταία (Α.Ε.Δ. 1/2019, 1/2015, 28/2011, 14/2003, 8/2002, 17/1993). Τέλος, κατά το άρθρο 47 παρ. 4 του ίδιου Κώδικα, η απόφαση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου περιορίζεται στη λύση του αμφισβητούμενου ζητήματος δικαιοδοσίας, εξαφανίζει την απόφαση που εσφαλμένα αποφάνθηκε για το ζήτημα αυτό, παραπέμπει την υπόθεση στο δικαστήριο που κρίνεται ότι έχει δικαιοδοσία και είναι υποχρεωτική για τα δικαστήρια που απέσχον να επιληφθούν και τους διαδίκους.

3. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η 2994/2017 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών δημοσιεύθηκε στις 6.4.2017 και κατέστη τελεσίδικη στις 7.4.2020, μετά την πάροδο τριετίας (Κ.Πολ.Δ. άρθρο 518 παρ. 2), εφόσον δεν ασκήθηκε κατ' αυτής έφεση (βλ. το 2381/24.3.2022 πιστοποιητικό του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών), η δε 1473/2023 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, που δημοσιεύθηκε στις 31.1.2023 κατέστη τελεσίδικη στις 13.4.2023, με την άπρακτη πάροδο 30 ημερών από την επίδοσή της (Κ.Δ.Δ. άρθρο 226 παρ. 2) στις 14.3.2023 στους διαδίκους (βλ. το 23813/24.7.2023 πιστοποιητικό του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών). Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Α.Ε.Δ. στις 26.7.2023, ήτοι εντός των δικαστικών διακοπών, ασκήθηκε εμπροθέσμως (Α.Ε.Δ. 5/2011, 4/2006, 18/2005), έχει δε ασκηθεί και κατά τα λοιπά παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, δεδομένου ότι έγιναν όλες οι νόμιμες επιδόσεις και κοινοποιήσεις (άρθρα 100 παρ. 6 στοιχείο δ' του Συντάγματος και 6 εδάφιο δ', 10 παρ. 2, 45, 46 παρ. 2 και 47 παρ. 1 και 2 του ν. 345/1976).

4. Επειδή, όπως προκύπτει από τις παραπάνω αποφάσεις, 2994/2017 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και 1473/2023 του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, τα διαδικαστικά έγγραφα και τα λοιπά στοιχεία της δικογραφίας, με την 3672/2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά (διαδικασίας εργατικών διαφορών υποχρεώθηκε ο Astrit Veizaj να καταβάλει στον αιτούντα το ποσό των 12.000 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, ως αμοιβή για τη διενέργεια πράξεων, υπό την ιδιότητα του τελευταίου ως πληρεξουσίου δικηγόρου του σε δίκη επί της οποίας εκδόθηκε η 58, 59, 60, 61/2008 απόφαση του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Πειραιά. Ο αιτών, προς ικανοποίηση της απαίτησης για τη δικηγορική αμοιβή του, επέδωσε, στις 21.7.2010, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (Τ.Π.Δ.) ως τρίτο, το από 16.7.2010 κατασχετήριο έγγραφο για την επιβολή αναγκαστικής κατάσχεσης, μέχρι του ποσού των 13.293,50 ευρώ, σε βάρος του κατά τα ανωτέρω οφειλέτη του Astrit Veizaj, επί του 536780/29.8.2005 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης. Το γραμμάτιο αυτό, ποσού 11.280 ευρώ, είχε συσταθεί για την παρακατάθεση από το Τμήμα Εγκλημάτων κατά της Ζωής της Διεύθυνσης Ασφαλείας Αττικής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 258 και 266 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του ανωτέρω ποσού, το οποίο είχε κατασχεθεί, με την από 28.8.2005 έκθεση κατ' οίκον έρευνας και κατάσχεσης στην οικία του προαναφερθέντος Astrit Veizaj, ως υπόπτου για απόπειρα ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως σε βάρος αστυνομικού. Ακολούθως, στις 6.10.2009, περιήλθε στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το υπ' αρ. 1554/25.9.2009 έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Πειραιώς, με το οποίο διαβιβάσθηκε σ' αυτό η 58, 59, 60,

61/2008 αμετάκλητη απόφαση του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Πειραιώς, όπως αυτή είχε διορθωθεί με τη συνημμένη στο ίδιο έγγραφο 119/2009 επίσης αμετάκλητη απόφαση του ιδίου δικαστηρίου, με την οποία ήρθη η δέσμευση και διατάχθηκε η απόδοση του παρακατατεθέντος ποσού των 11.280 ευρώ στον ιδιοκτήμονα Astrit Veizaj. Επί της προαναφερθείσης κατασχέσεως επί του 536780/29.8.2005 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων υπέβαλε ενώπιον του Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 20.8.2010 δήλωση, σύμφωνα με την οποία επί της παρακαταθήκης του ποσού των 11.280 ευρώ, για την οποία είχε συσταθεί το ως άνω γραμμάτιο, υφίστατο, δυνάμει της 4468/2006 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά (διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων), συντηρητική κατάσχεση εις χείρας του Ταμείου ως τρίτου υπέρ του αστυνομικού και εις βάρος του Astrit Veizaj. Ο αιτών, με την ασκηθείσα από 20.9.2010 ανακοπή του άρθρου 986 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ζήτησε να αναγνωρισθεί ότι η ως άνω δήλωση του Ταμείου ως τρίτου ήταν ανακριβής και να υποχρεωθεί το τελευταίο να του καταβάλει το ποσό των 11.280 ευρώ. Επί της ανακοπής αυτής εκδόθηκε η 2994/2017 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, απορριπτική λόγω ελλείψεως δικαιοδοσίας, δεχθείσα ότι η οφειλή του Ταμείου προς τον οφειλέτη του αιτούντος Astrit Veizaj, προερχόμενη από την κατάσχεση του ως άνω ποσού, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 258 και 266 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο πλαίσιο ανακριτικής έρευνας, αποτελούσε δημόσια κατάθεση και, ως εκ τούτου, δεν ερειδόταν σε καμία από τις διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου, αλλά αντίθετα, διεπόταν από το δημόσιο δίκαιο. Μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως αυτής, ο αιτών άσκησε την από 2.4.2019 ανακοπή του άρθρου 986 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, για την οποία εκδόθηκε η 1473/2023 απορριπτική απόφαση, λόγω ελλείψεως δικαιοδοσίας. Ειδικότερα, με την εν λόγω απόφαση έγινε δεκτό ότι "[…] το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το οποίο είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, αποτελεί ταυτόχρονα και χρηματοπιστωτικό οργανισμό, μεταξύ δε των αρμοδιοτήτων του περιλαμβάνεται η φύλαξη και διαχείριση των κάθε μορφής παρακαταθηκών (χρηματικών και αυτούσιων) και η εκτέλεση τραπεζικών εργασιών […], στα πλαίσια της διαχείρισης αυτής το Τ.Π.Δ. έχει και την εξουσία να χρησιμοποιεί τα χρήματα που έχουν παρακατατεθεί δημόσια από οποιονδήποτε οφειλέτη υπέρ του δανειστή του, κατά το άρθρο 427 του ΑΚ, όπως προς δανειοδότηση τρίτων, εξόφληση άλλων υποχρεώσεών του, αποκτά δε, όπως επί δανείου, την κυριότητα επί των χρημάτων αυτών και έχει ενοχική υποχρέωση να αποδώσει ίσο χρηματικό ποσό στον δικαιούχο, με την προσκόμιση του γραμματίου της συσταθείσας παρακαταθήκης και των εκάστοτε απαιτουμένων δικαιολογητικών εγγράφων, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 18 του π.δ. της 30.12.1926/3.1.1927 […], ο δικαιούχος έχει σε κάθε περίπτωση, βάσει της φύσης και του σκοπού της σύμβασης παρακατάθεσης, το δικαίωμα να απαιτήσει απευθείας από το Ταμείο το εν λόγω ποσό […], πρόκειται, λοιπόν, για γνήσια υπέρ τρίτου σύμβαση, η οποία λειτουργεί ως δάνειο και η οποία έχει χαρακτήρα σύμβασης του αστικού δικαίου […] η εκπλήρωση, συνεπώς, της αντίστοιχης υποχρέωσης του Ταμείου ανάγεται στη διαχείριση της ιδιωτικής του περιουσίας, στην οποία και περιέρχεται το κατατιθέμενο χρηματικό ποσό. Το ότι δε κατά τη νομοθεσία περί του Ταμείου […] αυτό είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και πιστωτικός οργανισμός δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος δεν μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετική λύση, αφού τα βασικά χαρακτηριστικά των συμβάσεων για τις παρακαταθέσεις αυτές προέρχονται από το αστικό δίκαιο […], άλλωστε, η δήλωση του τρίτου αποτελεί απλή ιδιωτική δήλωση γνώσης για την ύπαρξη ή την ανυπαρξία μιας οφειλής προς τον οφειλέτη και δεν συνιστά άσκηση δημόσιας εξουσίας [...]". Με αυτές τις σκέψεις το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών έκρινε ότι "[…] η αποδιδόμενη στο Ταμείο πράξη της ανακριβούς δήλωσης ως τρίτου, στο πλαίσιο της διαδικασίας συντηρητικής κατάσχεσης σχετικά με τη σύσταση παρακαταθήκης που αφορά τον οφειλέτη του ανακόπτοντος, δεν συνδέεται με την άσκηση δημόσιας εξουσίας και συνεπώς, για την εκδίκαση της προκειμένης διαφοράς, αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαστήρια […]". Ήδη, με την υπό κρίση αίτηση ο αιτών ζητεί την άρση της αποφατικής σύγκρουσης δικαιοδοσίας που ανέκυψε μετά την έκδοση των ανωτέρω αποφάσεων του πολιτικού και του διοικητικού δικαστηρίου.

5. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 983 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) «1. Η κατάσχεση στα χέρια τρίτου γίνεται με επίδοση στον τρίτο και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση εγγράφου που πρέπει να περιέχει […]». Στο άρθρο 984 του ως άνω Κώδικα ορίζεται ότι: «1. Απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ του κατασχόντος η διάθεση του κατασχεμένου από εκείνον κατά του οποίου έγινε η κατάσχεση, αφότου του επιδοθεί το κατά το άρθρο 983 έγγραφο, έστω και αν το έγγραφο αυτό δεν έχει ακόμη επιδοθεί στον τρίτο [...]». Κατά το άρθρο 985 του ίδιου Κώδικα " 1. Μέσα σε οκτώ (8) ημέρες αφότου του επιδοθεί το κατασχετήριο, ο τρίτος οφείλει να δηλώσει αν υπάρχει η απαίτηση που κατασχέθηκε, αν έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα και αν επιβλήθηκε στα χέρια του άλλη κατάσχεση και συνάμα να αναφέρει ποιος την επέβαλε και για ποιο ποσό […]. 2. Η δήλωση της παρ. 1 γίνεται προφορικά στη γραμματεία του Ειρηνοδικείου του τόπου της κατοικίας εκείνου που δηλώνει και συντάσσεται σχετική έκθεση. 3. Η παράλειψη της δήλωσης εξομοιώνεται με αρνητική δήλωση. Αν η δήλωση παραλειφθεί ή είναι ανακριβής, ο τρίτος ευθύνεται να αποζημιώσει αυτόν που επέβαλε την κατάσχεση". Στο άρθρο 986 του αυτού Κώδικα ορίζεται ότι: "Μέσα σε τριάντα ημέρες από τη δήλωση του άρθρου 985 όποιος επέβαλε την κατάσχεση έχει δικαίωμα να την ανακόψει […]". Κατά το άρθρο 989 του Κώδικα " Η καταφατική δήλωση του άρθρου 988 αποτελεί τίτλο εκτελεστό κατά του τρίτου […]", κατά δε το άρθρο 990 του Κώδικα " Αν η ανακοπή του άρθρου 986 γίνει δεκτή, το δικαστήριο με την απόφασή του υποχρεώνει τον τρίτο να καταβάλει το κατασχεμένο ποσό [...]".

6. Επειδή, αντικείμενο της δίκης που ανοίγεται από την άσκηση ανακοπής κατά της δήλωσης του τρίτου, σύμφωνα με το ως άνω άρθρο 986 του Κ.Πολ.Δ., είναι η εκδίκαση της απαίτησης του καθ' ου η εκτέλεση κατά του τρίτου, ώστε να διαπιστωθεί αν ο τρίτος έχει ή όχι και με ποιους περιορισμούς οφειλές προς τον οφειλέτη του κατασχόντος (Α.Π. 992/2021). Όπως δε έχει ήδη κριθεί με την Α.Ε.Δ. 1/2019 «[…] σε περίπτωση κατάσχεσης εις χείρας τρίτου, όπου τρίτος είναι το Δημόσιο, κρίσιμο στοιχείο, για τον καθορισμό της προσήκουσας δικαιοδοσίας, είναι όχι η τυχόν αστική φύση της απαίτησης του επισπεύδοντος δανειστή κατά του οφειλέτη του, της οποίας τελικά επιδιώκεται η ικανοποίηση μέσω της κατάσχεσης στα χέρια τρίτου, αφού αυτή δεν είναι η επίδικη, αλλά η φύση της απαίτησης που κατασχέθηκε, δηλαδή η φύση της υποκείμενης σχέσης μεταξύ τρίτου και καθού η εκτέλεση, εφόσον αυτή τίθεται σε αμφισβήτηση με την άσκηση της ανακοπής, δεδομένου ότι η ανακοπή κατά της δήλωσης του τρίτου που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 986 του Κ.Πολ.Δ. επέχει κατ' ουσίαν θέση αγωγής του αρχικού οφειλέτη (και δανειστή του τρίτου) κατά του τρίτου (βλ. Α.Π. 325/2008, πρβλ. Α.Ε.Δ. 1/1991, Σ.τ.Ε. 48/2014 7μ., 1490/1993 7μ., 2391/2014, 3778/2015, Α.Π. 161/2011, 884/2010, 1182/2009, 73, 10/1995)».

7. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 258 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (π.δ. 258/1986, Α' 121), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι: "Μόλις τελειώσει μια έρευνα συντάσσεται έκθεση [...]. Τα πράγματα που βρέθηκαν κατάσχονται και υποβάλλονται σε μεσεγγύηση [...]". Στο άρθρο 266 του ως άνω Κώδικα ορίζεται ότι: "1. Τα πράγματα που κατασχέθηκαν παραδίδονται για φύλαξη στον γραμματέα του δικαστηρίου […]. Χρήματα ή άλλα τιμαλφή καταθέτονται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία του. 2.[…]". Στο άρθρο 268 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: "1.[…] 2.[…] 3. Σε κάθε περίπτωση το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να αρθεί η κατάσχεση, αν δεν είναι πιθανό ότι από αυτόν τον λόγο θα δημιουργηθούν δυσχέρειες στην εξακρίβωση της αλήθειας".

8. Επειδή, περαιτέρω, κατά το άρθρο 1 του π.δ. της 30.12.1926/3.1.1927 (Α' 1), σκοπός του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων είναι "[…] η φύλαξις και διαχείρισις των παντός είδους παρακαταθηκών των είτε υπό του νόμου είτε υπό δικαστικής ή Διοικητικής Αρχής διατασσομένων ή εκουσίων καταθέσεων είτε προς φύλαξιν είτε προς τοκισμόν συνιστωμένων παρ' αυτώ παρά φυσικών ή νομικών προσώπων […]". Κατά το άρθρο 2 του ως άνω π.δ. του 1927 οι πραγματοποιούμενες στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων καταθέσεις διακρίνονται σε υποχρεωτικές παρακαταθήκες και εκούσιες καταθέσεις, οι δε υποχρεωτικές παρακαταθήκες διακρίνονται σε α) δικαστικές, β) εγγυοδοτικές και γ) διοικητικές. Στο άρθρο 3 του αυτού π.δ. γίνεται ενδεικτική απαρίθμηση των δικαστικών παρακαταθηκών, μεταξύ των οποίων, υπ' αριθμό 4, και: "Αι υπό δημοσίων υπαλλήλων συνιστάμεναι δια τα εις τούτους ένεκα του δημοσίου αυτών χαρακτήρος εκ κατασχέσεως ή άλλως περιελθόντα ή εμπιστευθέντα χρήματα ή άλλα τιμαλφή, τίτλους και αξίας, προς φύλαξιν, διανομήν ή παράδοσιν εις άλλην αρχήν ή ιδιώτην είτε εκ κληρονομίας μεσεγγυήσεως ή άλλως πως ή ως πειστήρια […]". Κατά το άρθρο 7 του ιδίου π.δ. "Ο προτιθέμενος να συστήση παρακαταθήκην οιασδήποτε κατηγορίας συμπληρώνει έντυπον δελτίον […]", κατά το άρθρο 9 "[…] Επί τη βάσει του κατά το άρθρον 7 δελτίου […] και επί τη εις τον Ταμίαν παραδόσει των εις παρακαταθήκην διδομένων μετρητών […] ο παραλαβών Ταμίας εκδίδει εις χρέωσίν του ανάλογον γραμμάτιον παρακαταθήκης […]", κατά το άρθρο 18 "Η απόδοσις των παρακαταθηκών ενεργείται παρά των Ταμείων […] εις τον δικαιούχον […] επί τη προσκομίσει του γραμματίου της αποδοτέας παρακαταθήκης και των απαιτουμένων δικαιολογητικών εγγράφων […] δυνάμει χρηματικού εντάλματος πληρωμής […]. Εις το ένταλμα επισυνάπτεται το γραμμάτιον δι' ου συνεστήθη η αποδιδομένη παρακαταθήκη, μνημονεύονται δε εν αυτώ και τα λοιπά δικαιολογητικά έγγραφα, εφ' ων ερείδεται η διατασσομένη απόδοσις […]" και κατά το άρθρο 23 "Εφ' εκάστης αποδόσεως παρακαταθήκης ο ενεργών την απόδοσιν Ταμίας υποχρεούται να βεβαιώνει περί της υπάρξεως όλων των σημειουμένων εν τω εντάλματι δικαιολογητικών εγγράφων […]". Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 20 της 0780/444/1986 απόφασης των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Οικονομικών (Β' 841), για την απόδοση δικαστικής παρακαταθήκης απαιτείται: «α) Έγγραφη εντολή του αρμόδιου Δικαστικού Γραμματέα ή του αρμοδίου Εισαγγελέα, β) Απόσπασμα απόφασης ή βουλεύματος, όταν η απόδοση διατάσσεται με απόφαση ή βούλευμα Ποινικού Δικαστηρίου […]».

9. Επειδή, στην υπό κρίση υπόθεση, η αποφατική σύγκρουση δικαιοδοσίας μεταξύ πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων ανέκυψε, όπως προαναφέρθηκε, κατά την εκδίκαση της κατ' άρθρο 986 του Κ.Πολ.Δ. ανακοπής του αιτούντος κατά της δήλωσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ως τρίτου. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, κρίσιμη για τον καθορισμό της δικαιοδοσίας που θα δικάσει την εν λόγω ανακοπή δεν είναι η πρωτογενής υποκείμενη σχέση μεταξύ δανειστή (εν προκειμένω του αιτούντος δικηγόρου) και οφειλέτη - καθ' ου η εκτέλεση (Αστρίτ Βεϊζάι, πελάτη του αιτούντος), αλλά η σχέση μεταξύ του ως άνω οφειλέτη - καθ' ου η εκτέλεση και του τρίτου, (εν προκειμένω του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, εις χείρας του οποίου έλαβε χώρα η κατάσχεση του γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης και κατά της δήλωσης του οποίου ασκήθηκε η κατ' άρθρο 986 του Κ.Πολ.Δ. ανακοπή του αιτούντος).

10. Επειδή, σύμφωνα με τις παρατεθείσες στις ως άνω σκέψεις διατάξεις, η κατ' άρθρο 266 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας παρακατάθεση στο Ταμείο των κατασχεθέντων, στο πλαίσιο της ανακριτικής διαδικασίας, χρημάτων αποτελεί ανακριτική πράξη, η οποία αποβλέπει στην προστασία των συμφερόντων τόσο του παρακαταθέτη όσο και του υπέρ ου η παρακατάθεση. Ο δε σκοπός που εξυπηρετείται, για όσο χρόνο διαρκεί η εν λόγω κατάσχεση και παρακατάθεση, είναι, προεχόντως, σκοπός δημοσίου συμφέροντος, που αποβλέπει στη διατήρηση των αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων (όπως πειστηρίων) για τη βεβαίωση τέλεσης ενός εγκλήματος ή την

αποκατάσταση της επελθούσας με το έγκλημα ζημίας, καθώς και στη διασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής της ποινικής δίκης. Παράλληλα, όμως, εξυπηρετούνται και τα συμφέροντα του υπέρ ου η παρακατάθεση, καθόσον με αυτήν επιδιώκεται η ασφαλής φύλαξη και συνετή διαχείριση των παρακατατιθεμένων πραγμάτων και χρημάτων έως ότου αυτά αποδοθούν. Η ως άνω κατ' άρθρο 266 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας συνιστωμένη παρακαταθήκη υπάγεται στην κατηγορία της υποχρεωτικής δικαστικής παρακαταθήκης. Συγκεκριμένα, ως παρακαταθέτης εμφανίζεται η δημόσια αρχή που διενήργησε την κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας κατάσχεση, δηλαδή, εν προκειμένω, το Τμήμα Εγκλημάτων κατά της Ζωής της Διεύθυνσης Ασφαλείας Αττικής, θεματοφύλακας εκ του νόμου είναι το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, στο οποίο γίνεται η κατάθεση και ευθύνεται κατά τις ειδικές διατάξεις που διέπουν την οργάνωση και λειτουργία του, συμπληρωματικά δε εφαρμόζονται και οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα, η δε απόδοση του παρακατατεθέντος ποσού (ανάλογα με την έκβαση της ποινικής υπόθεσης - δήμευση ή απόδοση στον ιδιοκτήμονα, τον κατηγορούμενο ή τρίτο πρόσωπο) γίνεται μόνο μετά από δικαστική απόφαση ή βούλευμα στα χέρια του πραγματικού δικαιούχου. Ενόσω δε η κατάσχεση παραμένει ισχυρή, ούτε το Ταμείο ούτε ο κύριος των κατασχεθέντων έχουν την εξουσία να αναλάβουν και να διαθέσουν τα χρήματα ή τα τιμαλφή που παρακατατέθηκαν. Εφόσον, όμως, με βούλευμα ή δικαστική απόφαση διατάσσεται η άρση της κατάσχεσης και η απόδοση των κατασχεθέντων και παρακατατεθέντων στον ιδιοκτήμονα, παύει πλέον να υφίσταται η μεταξύ αυτού και του Ταμείου αρχική σχέση παρακαταθήκης που είχε συσταθεί προς εξυπηρέτηση σκοπών δημοσίου συμφέροντος και η σχέση αυτή ρυθμίζεται πλέον από τις διατάξεις του αστικού δικαίου.

11. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η σχέση μεταξύ Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και οφειλέτη - καθ' ου η εκτέλεση γεννήθηκε κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 266 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, κατόπιν της από 28.8.2005 έκθεσης κατ' οίκον έρευνας και κατάσχεσης, έχουσα, ως εκ τούτου, χαρακτήρα δημοσίου δικαίου. Μεταγενέστερα, όμως, με την 119/2009 διορθωτική απόφαση του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Πειραιά διατάχθηκε η άρση της δέσμευσης που είχε επιβληθεί κατά το άρθρο 266 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και η απόδοση στον Αστρίτ Βεϊζάι όλων των κατασχεθέντων, για τα οποία είχε συνταχθεί το από 29.8.2005 γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης, με συνέπεια η έχουσα χαρακτήρα δημοσίου δικαίου απαίτηση του καθ' ου να μεταπέσει σε απαίτηση αστικής φύσεως. Υπό τα δεδομένα αυτά, εφόσον η κατάσχεση εις χείρας του Ταμείου, ως τρίτου, ορισμένου ποσού, προς ικανοποίηση της απαίτησης του αιτούντος για τη δικηγορική αμοιβή του, επιβλήθηκε σε χρόνο κατά τον οποίο η κρίσιμη, εν προκειμένω, για τον καθορισμό της προσήκουσας δικαιοδοσίας, απαίτηση του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτου του αιτούντος κατά του Ταμείου, έχει πλέον, μετά την διαταχθείσα με την ποινική απόφαση άρση της δέσμευσης και απόδοση των παρακατατεθέντων, τον χαρακτήρα απαίτησης ιδιωτικού δικαίου, η αποφατική σύγκρουση που δημιουργήθηκε πρέπει να αρθεί υπέρ της δικαιοδοσίας των πολιτικών δικαστηρίων και να εξαφανισθεί η 2994/2017 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που έκρινε αντιθέτως, να παραπεμφθεί δε η υπόθεση προς εκδίκαση στο δικαστήριο αυτό.

12. Επειδή, επί υποβολής παραδεκτώς αίτησης για άρση αποφατικής σύγκρουσης δικαιοδοσίας δεν συντρέχει περίπτωση επιδίκασης δικαστικής δαπάνης (Α.Ε.Δ. 1/2019, 14/2003).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

- Αίρει υπέρ της δικαιοδοσίας των πολιτικών δικαστηρίων την αποφατική σύγκρουση που ανέκυψε στην προκειμένη υπόθεση.

- Εξαφανίζει την 2994/2017 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και

- Παραπέμπει την υπόθεση για εκδίκαση στο δικαστήριο αυτό.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 5 Ιουνίου 2024 και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 16 Οκτωβρίου 2024.

Η Πρόεδρος	Ο Προεδρεύων
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΝΙΚΑ	ΜΙΧΑΗΛ ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ

Αριθμ. 103

Διαβιβάζεται η υπ' αρ. 13/2024 απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 2 Ιουνίου 2025

Η Πρόεδρος
του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου

ΙΩΑΝΝΑ ΚΛΑΠΑ - ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΕΑ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Το Εθνικό Τυπογραφείο αποτελεί δημόσια υπηρεσία υπαγόμενη στην Προεδρία της Κυβέρνησης και έχει την ευθύνη τόσο για τη σύνταξη, διαχείριση, εκτύπωση και κυκλοφορία των Φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ), όσο και για την κάλυψη των εκτυπωτικών - εκδοτικών αναγκών του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα (ν. 3469/2006/Α΄ 131 και π.δ. 29/2018/Α΄58).

1. ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΦΕΚ)

• Τα **ΦΕΚ σε ηλεκτρονική μορφή** διατίθενται δωρεάν στο **www.et.gr**, την επίσημη ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου. Όσα ΦΕΚ δεν έχουν ψηφιοποιηθεί και καταχωριστεί στην ανωτέρω ιστοσελίδα, ψηφιοποιούνται και αποστέλλονται επίσης δωρεάν με την υποβολή αιτήματος στην ηλεκτρονική διεύθυνση feksales@et.gr.

• Τα **ΦΕΚ σε έντυπη μορφή** διατίθενται σε μεμονωμένα φύλλα είτε απευθείας από το Τμήμα Πωλήσεων και Συνδρομητών, είτε ταχυδρομικά με την αποστολή αιτήματος παραγγελίας στην ηλεκτρονική διεύθυνση feksales@et.gr.

- Το κόστος ενός ασπρόμαυρου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,00 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,20 €. Το κόστος ενός έγχρωμου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,50 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,30 €.
- Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. διατίθεται δωρεάν.
- Υπάρχει δυνατότητα ετήσιας συνδρομής οποιουδήποτε τεύχους σε έντυπη μορφή μέσω του Τμήματος Πωλήσεων και Συνδρομητών.

• Τρόποι αποστολής κειμένων προς δημοσίευση:

Α. Αποστολή των εγγράφων προς δημοσίευση στο ΦΕΚ στην ηλεκτρονική διεύθυνση **https://eservices.et.gr**. Σχετικές εγκύκλιοι και οδηγίες στην ηλεκτρονική διεύθυνση του Εθνικού Τυπογραφείου (**www.et.gr**) στη διαδρομή **Ανακοινώσεις** → **Εγκύκλιοι**.

Β. Κατ' εξαίρεση, όσοι πολίτες δεν διαθέτουν προηγμένη ψηφιακή υπογραφή μπορούν είτε να αποστέλλουν ταχυδρομικά, είτε να καταθέτουν με εκπρόσωπό τους κείμενα προς δημοσίευση εκτυπωμένα σε χαρτί στο Τμήμα Παραλαβής και Καταχώρισης Δημοσιευμάτων.

• Πληροφορίες, σχετικά με την αποστολή/κατάθεση εγγράφων προς δημοσίευση, την ημερήσια κυκλοφορία των Φ.Ε.Κ., με την πώληση των τευχών και με τους ισχύοντες τιμοκαταλόγους για όλες τις υπηρεσίες μας, περιλαμβάνονται στον ιστότοπο (www.et.gr). Επίσης μέσω του ιστότοπου δίδονται πληροφορίες σχετικά με την πορεία δημοσίευσης των εγγράφων, με βάση τον Κωδικό Αριθμό Δημοσιεύματος (ΚΑΔ). Πρόκειται για τον αριθμό που εκδίδει το Εθνικό Τυπογραφείο για όλα τα κείμενα που πληρούν τις προϋποθέσεις δημοσίευσης.

2. ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ - ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Το Εθνικό Τυπογραφείο ανταποκρινόμενο σε αιτήματα υπηρεσιών και φορέων του δημοσίου αναλαμβάνει να σχεδιάσει και να εκτυπώσει έντυπα, φυλλάδια, βιβλία, αφίσες, μπλοκ, μηχανογραφικά έντυπα, φακέλους για κάθε χρήση, κ.ά.

Επίσης σχεδιάζει ψηφιακές εκδόσεις, λογότυπα και παράγει οπτικοακουστικό υλικό.

Ταχυδρομική Διεύθυνση: **Καποδιστρίου 34, 10432 Αθήνα**

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ: 210 5279000

Ιστότοπος: **www.et.gr**

Πληροφορίες σχετικά με την λειτουργία του ιστότοπου: **helpdesk.et@et.gr**

Αποστολή εγγράφων προς δημοσίευση στο ΦΕΚ στην ηλεκτρονική διεύθυνση **https://eservices.et.gr**

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΚΟΙΝΟΥ

Πωλήσεις - Συνδρομές: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279178 - 180)
Πληροφορίες: (Ισόγειο, Γραφείο 3 και τηλεφ. κέντρο 210 5279000)
Παραλαβή Δημοσιευτέας Ύλης: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279167, 210 5279139)

Ωράριο για το κοινό: Δευτέρα έως και Παρασκευή: 8:00 - 13:30

0900001060625000 8